

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาระดับและลักษณะนับสูนุการใช้กระบวนการพยาบาลของปัจจัยสนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร ดือ โรงพยาบาลกลาง โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ โรงพยาบาลตากลิน และชิรพยาบาล การศึกษาครอบคลุม ปัจจัยด้านนโยบายการดำเนินงานของฝ่ายการพยาบาล แบบบันทึกทางการพยาบาล ความรู้ เรื่องการใช้กระบวนการพยาบาลและการนิเทศสนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลตามการรับรู้ ของพยาบาลประจำการ

สมมติฐานของการวิจัยมีดังนี้

1. แบบบันทึกทางการพยาบาลของแต่ละแผนกสนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาล ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05
2. ความรู้เรื่องการใช้กระบวนการพยาบาลของพยาบาลประจำการจำแนกตามแผนก ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แต่เมื่อจำแนกตามการได้รับการฝึกอบรม ความรู้เรื่องการใช้กระบวนการพยาบาล พยาบาลประจำการที่ได้รับการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. การนิเทศสนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลของพยาบาลประจำการตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ จำแนกตามแผนก ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แต่เมื่อจำแนกตามการได้รับการฝึกอบรมความรู้เรื่องการใช้กระบวนการพยาบาล พยาบาลประจำการที่ได้รับการฝึกอบรมมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้การนิเทศสนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลสูงกว่า พยาบาลประจำการที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประชากร

ประชากรในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม

1. ประชากรที่เป็นเอกสาร

แบบบันทึกทางการพยาบาลของโรงพยาบาลลังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 96 ชุด เป็นแบบบันทึกทางการพยาบาลของแผนกสูติ-นรีเวชกรรม 21 ชุด แผนกศัลยกรรม 40 ชุด แผนกอายุรกรรม 19 ชุด และแผนกภาระเวชกรรม 16 ชุด

2. พยาบาลประจำการโรงพยาบาลลังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,071 คน เป็นพยาบาลประจำการแผนกสูติ-นรีเวชกรรม 185 คน แผนกศัลยกรรม 472 คน แผนกอายุรกรรม 249 คน และแผนกภาระเวชกรรม 165 คน

ตัวอย่างประชากร

กำหนดขนาดตัวอย่างประชากร ด้วยวิธีการคำนวณตามสูตรของทาโรยามาเน (Yamane, 1970 อ้างถึงใน ประคอง กรรมสูต, ม.บ.ป.) ได้จำนวนตัวอย่างประชากรดังนี้

1. เอกสารบันทึกทางการพยาบาล จำนวน 80 ชุด
2. พยาบาลประจำการจำนวน 300 คน เป็นพยาบาลประจำการ แผนกสูติ-นรีเวชกรรม 62 คน ศัลยกรรม 122 คน อายุรกรรม 70 คน และภาระเวชกรรม 46 คน ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนจากพยาบาลประจำการ 290 คน คิดเป็นร้อยละ 96.67

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 4 ชุด คือ

1. แบบตรวจรายการนโยบาย สำหรับศึกษานโยบายการดำเนินงานของฝ่ายการพยาบาล

ตรวจสอบความชัดเจนและความถูกต้องของภาษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิต้านภาษา 2 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและให้ความเห็นต่อคุณภาพของเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 8 ท่าน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาพยาบาล 5 ท่าน ผู้บริหารทางการพยาบาล 3 ท่าน

2. แบบตรวจรายการแบบบันทึกทางการพยาบาล สำหรับศึกษาระดับแล้วลักษณะ
ลับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลของแบบบันทึกทางการพยาบาล โดยมีค่ามือการใช้แบบตรวจ
รายการประกอบด้วย

ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิทางการพยาบาล 10 ท่าน ทดสอบ
ความเที่ยงของเครื่องมือด้วยวิธีการทดสอบชี้ โดยการนำแบบตรวจรายการไปตรวจสอบแบบ
บันทึกทางการพยาบาลของโรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 ชุด คำนวณค่าความเที่ยง
โดยใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson) ได้ค่าความเที่ยง .94

3. แบบสอบถามความรู้เรื่องการใช้กระบวนการพยาบาลของพยาบาลประจำการ

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของพยาบาลประจำการ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามทดสอบความรู้ในการใช้กระบวนการพยาบาล โดยคำถาม
ครอบคลุมทุกขั้นตอนของการกระบวนการพยาบาล จำนวนคำถาม 30 ข้อ

ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิทางการพยาบาล 10 ท่าน ทดสอบ
ความเที่ยงของเครื่องมือโดยการนำไปใช้กับพยาบาลประจำการจำนวน 30 คน คำนวณค่าความ
ยากง่ายโดยใช้สูตรของจอห์นสัน (Johnson) และทดสอบหาอำนาจจำแนกของข้อสอบ ซึ่งประกอบ
กรณีสูตร แปลมาจากสูตรของไฟน์เดลีย์ (Finley) และคำนวณค่าความเที่ยงของเครื่องมือโดย
ใช้สูตรของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) ชนิด K-R 20 ได้ค่าความเที่ยง .74

4. แบบสอบถามการนิเทศสนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาล
ประจำการ เป็นข้อความศึกษาการรับรู้การนิเทศของพยาบาลประจำการ โดยข้อความครอบคลุม
ทุกขั้นตอนของการนิเทศ

ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิทางการพยาบาล 10 ท่าน ทดสอบ
ความเที่ยงของเครื่องมือโดยการนำไปใช้กับพยาบาลประจำการจำนวน 30 คน คำนวณค่าความเที่ยง
โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลfa (coefficient) ของ cronbach ได้ค่าความ
เที่ยง .91

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS-X (Statistic
Package for Social Science) ที่ศูนย์บริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนองานสรุปผลการวิจัยเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษานโยบายการดำเนินงานของฝ่ายการพยาบาล

ฝ่ายการพยาบาลโรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานครไม่มีการกำหนดนโยบาย การดำเนินงานเป็นลายลักษณ์อักษร แต่มีการกำหนดปรัชญาฝ่ายการพยาบาลและหน้าที่ความรับผิดชอบ ของบุคลากรพยาบาล เป็นลายลักษณ์อักษร การมอบหมายนโยบายการดำเนินงานมอบหมายด้วยวาระ โดยมุ่งเน้นให้มีการพยาบาลตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของผู้ป่วย การบริการพยาบาล ครอบคลุมด้านกาย จิตใจ สังคม และครอบคลุมการป้องกันโรค การรักษา การส่งเสริมและฟื้นฟู สุขภาพ ส่วนแนวทางปฏิบัติงานของบุคลากรพยาบาลกำหนดรายละเอียดเป็นลายลักษณ์อักษรในคู่มือปฏิบัติงานของฝ่ายการพยาบาล ในหัวข้อหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรพยาบาล ซึ่งจากการตรวจสอบพบว่ามีการกำหนดให้พยาบาลประจำการให้บริการพยาบาลโดยมีการประเมินความต้องการ ด้านบริการพยาบาลของผู้ป่วย การวางแผนการพยาบาล ปฏิบัติการพยาบาลตามแผนการพยาบาล และประเมินผลการพยาบาล โดยที่มอบหมายให้พยาบาลหัวหน้าหอผู้ป่วยและพยาบาลผู้ช่วยทาง ควบคุมการบริการพยาบาล การบันทึกทางการพยาบาลตลอดจนการกำหนดให้มีการประชุมปรึกษา ก่อนและหลังการปฏิบัติการพยาบาล การพยาบาลแบบทีม การเรียนรู้ทางการพยาบาล การสอนผู้ป่วย การจัดทำมาตรฐานการพยาบาลในหน่วยงาน การตรวจสอบคุณภาพการพยาบาล การพัฒนาความรู้ทางการพยาบาลของบุคลากรพยาบาล โดยการสนับสนุนให้ศึกษาต่อ ทำวิจัยและร่วมมือการทำวิจัย การจัดทำรายเอกสารทางวิชาการพยาบาล การจัดการประชุมวิชาการพยาบาล และสนับสนุนให้เล่นอุปกรณ์ทางวิชาการพยาบาลของบุคลากรพยาบาล

ตอนที่ 2 การศึกษาแบบบันทึกทางการพยาบาล

2.1 แบบบันทึกทางการพยาบาล จำนวน 80 ชุด เป็นแบบบันทึกทางการพยาบาลแผนกศัลยกรรมร้อยละ 40 สูติ-นรีเวชกรรมร้อยละ 24 อายุรกรรมร้อยละ 20 และกุมารเวชกรรมร้อยละ 16

2.2 แบบบันทึกทางการพยาบาลของโรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร รวมทุกด้านสนับสนุนการใช้กระบวนการการพยาบาลระดับปานกลาง แบบบันทึกทางการพยาบาลสนับสนุน การใช้กระบวนการการพยาบาลระดับมากในด้านการปฏิบัติการพยาบาลและสนับสนุนการใช้กระบวนการ การพยาบาลระดับน้อยที่สุดในด้านการกำหนดข้อวินิจฉัยการพยาบาล โดยที่แผนกสูติ-นรีเวชกรรม

มีค่าແນະເລື່ອແບບນັ້ນທີກທາງການພຍາບາລສັບລຸນຸກາຣີໃຊ້ຮຽນການພຍາບາລສູງສຸດ ມີຄະແນະເລື່ອ
11.42 ຮະດັບລັບລຸນຸກາຣີຂອງແບບນັ້ນທີກວູ່ຮະດັບປານກລາງ ສ່ວນແຜກອື່ນ ၅ ແບບນັ້ນທີກທາງການພຍາບາລ
ສັບລຸນຸກາຣີໃຊ້ຮຽນການພຍາບາລຮະດັບປານກລາງເຊັ່ນກັນ (ຕາຮາງທີ ၃)

ຄະແນະເລື່ອຈຳແນກຮາຍຂ້ອງແຕ່ລະດໍານພບວ່າ ຄະແນະເລື່ອແບບນັ້ນທີກ
ການປະເມີນກາວະສຸຂາພົດຍຮ່ວມອູ່ໃນຮະດັບນ້ອຍ ແບບນັ້ນທີກລັບລຸນຸກາຣີໃຊ້ຮຽນການພຍາບາລ
ສູງສຸດເຮື່ອງຂ້ອມລັບສຸກສ່ວນທ້າວຂອງຜູ້ປ່າຍ ຂ້ອມລັດ້ານຮ່າງກາຍ ຂ້ອມລັດ້ານທາງຂອງກາວະສຸຂາພົດ
ຄະແນະເລື່ອ 1.00 ລັກໜະທີ່ໄມ່ປ່າກູ້ໃນແບບນັ້ນທີກຄື້ອງ ກາຣັນຮ່ວມຂ້ອມລັດ້ານຈິຕິໃຈ ຂ້ອມລັດ້ານ
ຈິຕິວິຖຸງຍາມແລະລຳດັບຄວາມສຳຄັນຂອງຂ້ອວິນິຈັຍການພຍາບາລ (ຕາຮາງທີ 4)

ຄະແນະເລື່ອແບບນັ້ນທີກກາຮຽນພຍາບາລໂດຍຮ່ວມອູ່ໃນຮະດັບນ້ອຍ
ແບບນັ້ນທີກລັບລຸນຸກາຣີໃຊ້ຮຽນການພຍາບາລສູງສຸດເຮື່ອງ ຂ້ອວິນິຈັຍການພຍາບາລຊື່ຮ່າງຮຸນໃນ
ແພນການພຍາບາລແລກາກຳນັດກິຈກຣມໃນແຕ່ລະຂ້ອວິນິຈັຍການພຍາບາລຄະແນະເລື່ອ 1.00 ສ່ວນ
ເຮື່ອງອື່ນ ၇ ໄດ້ແກ່ ຂ້ອມລັບລຸນຸກາຣີຂ້ອວິນິຈັຍການພຍາບາລ ເນັ້ນມາຍຂອງແພນການພຍາບາລ ເກັ່ນ
ການປະເມີນພລກາຮປົງບັດການພຍາບາລ ວັນ-ເວລາຂອງກາຮຽນພຍາບາລ ຊ້ອຜູ້ວາງແພນກາ
ພຍາບາລໄມ່ປ່າກູ້ໃນແບບນັ້ນທີກທາງການພຍາບາລ (ຕາຮາງທີ 5)

ຄະແນະເລື່ອແບບນັ້ນທີກກາຮປົງບັດການພຍາບາລໂດຍຮ່ວມອູ່ໃນຮະດັບມາກ
ແບບນັ້ນທີກລັບລຸນຸກາຣີໃຊ້ຮຽນການພຍາບາລສູງສຸດເຮື່ອງວັນ-ເວລາທີ່ປົງບັດການພຍາບາລ ກາຮປົງບັດ
ກິຈກຣມການພຍາບາລທີ່ໃຫ້ກັບຜູ້ປ່າຍ ກິຈກຣມການພຍາບາລເກີ່ວກັບກາຍ ໄໝ່າ ສາຮນ້າຕ່າງ ၅ ຕາມ
ແພນກາຮັກໝາ ກາຮຕິດຕາມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງອາກາຮແລດັງຂອງຜູ້ປ່າຍ ແລະຊ້ອຜູ້ປົງບັດການພຍາບາລ
ຄະແນະເລື່ອ 1.00 ເຮື່ອງທີ່ໄມ່ປ່າກູ້ໃນແບບນັ້ນທີກຄື້ອງ ກາຮຽນແພນກາຮຈໍານ່າຍຜູ້ປ່າຍ (ຕາຮາງທີ 6)

ຄະແນະເລື່ອແບບນັ້ນທີກກາຮປົງບັດການພຍາບາລໂດຍຮ່ວມ
ອູ່ໃນຮະດັບປານກລາງ ແບບນັ້ນທີກລັບລຸນຸກາຣີໃຊ້ຮຽນການພຍາບາລສູງສຸດເຮື່ອງການປະເມີນພລັບພໍ
ທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຜູ້ປ່າຍໜ່າງປົງບັດການພຍາບາລ ຄະແນະເລື່ອ .99 ເຮື່ອງທີ່ໄມ່ປ່າກູ້ໃນແບບນັ້ນທີກຄື້ອງຂ້ອມລຸ
ພລັບພໍຂອງກາຮປົງບັດການພຍາບາລເບຣີຍເທິນກັບເນັ້ນມາຍທີ່ກຳນັດໄວ້ (ຕາຮາງທີ 7)

2.3 ຖດສອນຄວາມແຕກຕ່າງຮ່ວງຄະແນະເລື່ອກາຮລັບລຸນຸກາຣີໃຊ້ຮຽນການພຍາບາລຂອງ
ທາງການພຍາບາລແຕ່ລະແພນກ ພບວ່າ ຄະແນະເລື່ອກາຮລັບລຸນຸກາຣີໃຊ້ຮຽນການພຍາບາລຂອງ
ແບບນັ້ນທີກທາງການພຍາບາລຂອງແຕ່ລະແພນກໂດຍຮ່ວມທຸກໆຂັ້ນຕອນແລະຂັ້ນຕອນການປະເມີນກາວະສຸຂາພົດ
ກາຮຽນແພນການພຍາບາລ ກາຮປົງບັດການພຍາບາລ ແລະການປະເມີນພລກາຮປົງບັດພຍາບາລ ຮວມຄົງ

ขั้นตอนย่อของการประเมินภาวะสุขภาพคือ การรวบรวมข้อมูล การกำหนดชื่อวินิจฉัยการพยาบาล ไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (ตารางที่ 8)

ตอนที่ 3 การศึกษาความรู้เรื่องการใช้กระบวนการการพยาบาลของพยาบาลประจำการ

3.1 ลักษณะทั่วไปของตัวอย่างประชากร ตัวอย่างประชากรเป็นพยาบาลประจำการประจำโรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 290 คน ปฏิบัติงานประจำแผนกคัลยกรรม จำนวนสูงสุดร้อยละ 40.70 อายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวนสูงสุดร้อยละ 58.60 ประสบการณ์ทำงานในแผนกที่อยู่ในปัจจุบันระหว่าง 1-5 ปี จำนวนสูงสุดร้อยละ 40.70 ระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรี จำนวนสูงสุดร้อยละ 62.80 และได้รับการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับเรื่องการใช้กระบวนการการพยาบาลร้อยละ 75.20 (ตารางที่ 9)

3.2 ความรู้เรื่องการใช้กระบวนการการพยาบาลของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร รวมทุกด้านและรายด้านสนับสนุนการใช้กระบวนการการพยาบาล ระดับปานกลาง (ตารางที่ 10)

คะแนนเฉลี่ยจำแนกตามรายข้อของแต่ละด้านพบว่า คะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องการใช้กระบวนการการพยาบาลของพยาบาลประจำการด้านการประเมินภาวะสุขภาพ โดยรวมสนับสนุนการใช้กระบวนการการพยาบาลระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 5.54 คะแนนเฉลี่ยความรู้สูงสุดเรื่องการใช้วิธีประเมินเหมาะสมสมกับสภาพผู้ป่วย คะแนนเฉลี่ย .90 และคะแนนเฉลี่ยความรู้ต่ำสุดเรื่องการกำหนดชื่อวินิจฉัยการพยาบาล คะแนนเฉลี่ย .26 (ตารางที่ 10-11)

คะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องการใช้กระบวนการการพยาบาลของพยาบาลประจำการด้านการวางแผนการพยาบาลโดยรวมสนับสนุนการใช้กระบวนการการพยาบาลระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.63 คะแนนเฉลี่ยความรู้สูงสุดเรื่องการกำหนดวัตถุประสงค์เหมาะสมสมกับผู้ป่วย โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของครอบครัว คะแนนเฉลี่ย .78 และคะแนนเฉลี่ยความรู้ต่ำสุดเรื่องการระบุลักษณะของแผนการพยาบาลที่ดี คะแนนเฉลี่ย .18 (ตารางที่ 10 และ 11)

คะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องการใช้กระบวนการการพยาบาลของพยาบาลประจำการ ด้านการปฏิบัติการพยาบาลโดยรวมสนับสนุนการใช้กระบวนการการพยาบาลระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.34 คะแนนเฉลี่ยความรู้สูงสุดเรื่องการสอนผู้ป่วยเหมาะสมสมกับบุคลากรผู้ป่วย คะแนนเฉลี่ย .82 และคะแนนเฉลี่ยความรู้ต่ำสุดเรื่องการบังคับความพิดพลาดจากการปฏิบัติการพยาบาลคะแนนเฉลี่ย .19 (ตารางที่ 10 และ 11)

ค่าแนวเฉลี่ยความรู้เรื่องการใช้กระบวนการการพยาบาลของพยาบาลประจำการด้านการประเมินผลการปฏิบัติการพยาบาลโดยรวมสัมผัสการใช้กระบวนการการพยาบาลระดับปานกลาง ค่าแนวเฉลี่ย 2.86 ค่าแนวเฉลี่ยความรู้สูงสุดเรื่องการรวมรวมข้อมูลที่เหมาะสมเพื่อนำมาใช้ในการวางแผนการจ้างนายผู้ช่วย ค่าแนวเฉลี่ย .77 และค่าแนวเฉลี่ยความรู้ต่ำสุดเรื่องการระบุหลักการของการประเมินผลการปฏิบัติการพยาบาล ค่าแนวเฉลี่ย .38 (ตารางที่ 10 และ 11)

3.3 ค่าแนวเฉลี่ยความรู้เรื่องการใช้กระบวนการการพยาบาลของพยาบาลประจำการ จำแนกตามชั้นตอนกระบวนการพยาบาลและแผนกพบว่า ค่าแนวเฉลี่ยความรู้โดยรวมทุกด้านและด้านการวางแผนการพยาบาล การปฏิบัติการพยาบาล และการประเมินผลการปฏิบัติการพยาบาลของพยาบาลประจำการแผนกอายุรกรรม มีค่าแนวเฉลี่ยสูงสุด ส่วนด้านการประเมินภาวะสุขภาพค่าแนวเฉลี่ยความรู้ของพยาบาลประจำการแผนกสูติ-นรีเวชกรรม มีค่าแนวเฉลี่ยสูงสุด (ตารางที่ 12)

เปรียบเทียบค่าแนวเฉลี่ยความรู้เรื่องการใช้กระบวนการการพยาบาลของพยาบาลประจำการแผนกอายุรกรรม ศัลยกรรม สูติ-นรีเวชกรรม และกุมารเวชกรรม รวมทุกด้านและรายด้านพบว่า ค่าแนวเฉลี่ยของความรู้เรื่องการใช้กระบวนการการพยาบาลของพยาบาลประจำการไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (ตารางที่ 13)

3.4 ค่าแนวเฉลี่ยความรู้เรื่องการใช้กระบวนการการพยาบาลของพยาบาลประจำการ จำแนกตามชั้นตอนกระบวนการพยาบาลและการได้รับการฝึกอบรมความรู้เรื่องการใช้กระบวนการการพยาบาล พบว่า ค่าแนวเฉลี่ยความรู้รวมทุกด้านและรายด้าน พยาบาลประจำการที่ได้รับการฝึกอบรมและกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมมีค่าแนวเฉลี่ยความรู้สัมผัสการใช้กระบวนการการพยาบาลระดับปานกลาง (ตารางที่ 14)

เปรียบเทียบค่าแนวเฉลี่ยความรู้เรื่องการใช้กระบวนการการพยาบาลของพยาบาลประจำการ จำแนกตามชั้นตอนกระบวนการพยาบาลและการได้เข้ารับการฝึกอบรมพบว่า พยาบาลประจำการที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม มีค่าแนวเฉลี่ยความรู้โดยรวมทุกด้านและรายด้านสูงกว่าค่าแนวเฉลี่ยความรู้ของพยาบาลประจำการที่ได้รับการฝึกอบรมเรื่องการใช้กระบวนการการพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 15)

ตอนที่ 4 การศึกษาการนิเทศสนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ

4.1 การนิเทศสนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า พยาบาลประจำการมีการรับรู้การนิเทศสนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลโดยรวมและแต่ละขั้นตอนของการนิเทศสนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลในระดับปานกลาง (ตารางที่ 16)

คะແນະເນີ້ຍໍຈໍາແນກຕາມຮາຍ້ອງແຕ່ລະດ້ານພບວ່າ ດະແນະເນີ້ຍໍການການນິເທສນັບສຸນການໃຊ້ກະບວນການພຍາບາລຕາມການຮັບຮູ້ຂອງພຍາບາລປະຈຳກາຣ ຂັ້ນຕອນກາຣປະເມີນປັ້ງຫາການນິເທດໂດຍຮົມ ການນິເທສນັບສຸນການໃຊ້ກະບວນການພຍາບາລໃນຮັບຮູ້ຂອງພຍາບາລປະຈຳກາຣສູງສຸດເຮື່ອງ "ໃຫ້ໂຄກສ່ານແດດງທັນຄົດເກີ່ວກັບການໃຊ້ກະບວນການພຍາບາລ" ດະແນະເນີ້ຍໍ 3.01 ດະແນະເນີ້ຍໍການນິເທສນັບສຸນການໃຊ້ກະບວນການພຍາບາລຕາມການຮັບຮູ້ຂອງພຍາບາລປະຈຳກາຣສູງສຸດເຮື່ອງ "ໃຫ້ໂຄກສ່ານແດດງທັນຄົດເກີ່ວກັບການໃຊ້ກະບວນການພຍາບາລຕໍ່ສຸດເຮື່ອງ "ສອນຄາມຄວາມຄົດເຫັນຂອງພຍາບາລປະຈຳກາຣ ເກີ່ວກັບຄວາມເໝາະສົມຂອງແນບຝອຮົມເອກສາຣບັນທຶກການພຍາບາລ" ດະແນະເນີ້ຍໍ 2.85 (ตารางที่ 16-17)

ດະແນະເນີ້ຍໍການນິເທສນັບສຸນການໃຊ້ກະບວນການພຍາບາລຕາມການຮັບຮູ້ຂອງພຍາບາລປະຈຳກາຣຂັ້ນຕອນກາຣວາງແຜນການນິເທດ ພບວ່າ ການນິເທສນັບສຸນການໃຊ້ກະບວນການພຍາບາລຕາມການຮັບຮູ້ຂອງພຍາບາລປະຈຳກາຣໂດຍຮົມສັບສຸນການໃຊ້ກະບວນການພຍາບາລໃນຮັບຮູ້ຂອງພຍາບາລປະຈຳກາຣສູງສຸດເຮື່ອງ "ຫຼືແຈງໃຫ້ພຍາບາລປະຈຳກາຣການວັດຖຸປະລົງຄ່ອງການໃຊ້ກະບວນການພຍາບາລໃນໜອຜູ້ປ່າຍ" ດະແນະເນີ້ຍໍ 3.17 ແລະ ດະແນະເນີ້ຍໍການຮັບຮູ້ຕໍ່ສຸດເຮື່ອງ "ແຈ້ງໃຫ້ທ່ານກຽມວິທີກາຣປະເມີນພລກາໃຊ້ກະບວນການພຍາບາລໃນໜອຜູ້ປ່າຍ" ດະແນະເນີ້ຍໍ 2.90 (ตารางที่ 16 ແລະ 18)

ດະແນະເນີ້ຍໍການນິເທສນັບສຸນການໃຊ້ກະບວນການພຍາບາລຕາມກາຮັບຮູ້ຂອງພຍາບາລປະຈຳກາຣຂັ້ນຕອນກາຣຈັດຮບການນິເທດ ພບວ່າ ການນິເທສນັບສຸນການໃຊ້ກະບວນການພຍາບາລກາຮັບຮູ້ຂອງພຍາບາລປະຈຳກາຣໂດຍຮົມສັບສຸນການໃຊ້ກະບວນການພຍາບາລວູ່ໃນຮັບຮູ້ຂອງພຍາບາລປະຈຳກາຣສູງສຸດເຮື່ອງ "ຮະບຸຄວາມຮັບຜິດຂອບໃຫ້ທ່ານປົງປັບຕິກາຣພຍາບາລແບນທຶນກາຍໃນໜອຜູ້ປ່າຍ" ດະແນະເນີ້ຍໍ 3.43 ແລະ ດະແນະເນີ້ຍໍການຮັບຮູ້ຕໍ່ສຸດເຮື່ອງ

"กำหนดให้ท่านประชุมปรึกษาก่อนและหลังการปฏิบัติงาน" คณานณเเล็ย 2.56 (ตารางที่ 16 และ 19)

คณานณเเล็ยการนิเทศลับสัมภาษณ์ใช้กระบวนการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ ขึ้นตอนการปฏิบัติการนิเทศ พบว่า การนิเทศลับสัมภาษณ์ใช้กระบวนการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการโดยรวมลับสัมภาษณ์ใช้กระบวนการพยาบาลในระดับปานกลาง คณานณเเล็ย 2.93 คณานณเเล็ยการรับรู้การนิเทศลับสัมภาษณ์ใช้กระบวนการพยาบาลของพยาบาลประจำการสูงสุดเรื่อง "แนะนำเพื่อสร้างค่านิยมให้ท่านยอมรับความเป็นบุคคลของผู้ป่วย" คณานณเเล็ย 3.32 และคณานณเเล็ยการรับรู้ต่ำสุดเรื่อง "ปรับปรุงเอกสารบันทึกการพยาบาลให้ลัด落ต่อการบันทึกตามขั้นตอนของกระบวนการพยาบาล" คณานณเเล็ย 2.72 (ตารางที่ 16 และ 20)

คณานณเเล็ยการนิเทศลับสัมภาษณ์ใช้กระบวนการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ ขึ้นตอนการประเมินผลการนิเทศ พบว่า การนิเทศลับสัมภาษณ์ใช้กระบวนการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการโดยรวมลับสัมภาษณ์ใช้กระบวนการพยาบาลในระดับปานกลาง คณานณเเล็ย 2.66 คณานณเเล็ยการนิเทศลับสัมภาษณ์ใช้กระบวนการพยาบาลของพยาบาลประจำการสูงสุดเรื่อง "การประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปีของท่านจากความสามารถในการพยาบาลที่เหมาะสมกับปัญหาของผู้ป่วย" คณานณเเล็ย 3.03 และคณานณเเล็ยการรับรู้ต่ำสุดเรื่อง "ตรวจสอบการบันทึกการพยาบาลเมื่อผู้ป่วยจำหน่ายจากโรงพยาบาล" คณานณเเล็ย 2.64 (ตารางที่ 16 และ 21)

4.2 คณานณเเล็ยการนิเทศลับสัมภาษณ์ใช้กระบวนการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ จำแนกตามแผนกพบว่า พยาบาลประจำการแผนกอายุรกรรม มีการรับรู้การนิเทศเพื่อลับสัมภาษณ์ใช้กระบวนการพยาบาลโดยรวม และขึ้นตอนการวางแผนการนิเทศ การจัดระบบการนิเทศ การปฏิบัติการนิเทศ และการประเมินผลการนิเทศสูงสุด และพยาบาลประจำการแผนกศัลยกรรม มีคณานณเเล็ยการรับรู้การนิเทศลับสัมภาษณ์ใช้กระบวนการพยาบาล ขึ้นตอนการประเมินปัญหาการนิเทศสูงสุด โดยการนิเทศลับสัมภาษณ์ใช้กระบวนการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการอยู่ในระดับปานกลาง

เปรียบเทียบคณานณเเล็ยการนิเทศลับสัมภาษณ์ใช้กระบวนการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ จำแนกตามแผนกพบว่า คณานณเเล็ยการนิเทศลับสัมภาษณ์ใช้กระบวนการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ แผนกอายุรกรรม ศัลยกรรม

สูติ-นรีเวชกรรม และกุมารเวชกรรม โดยรวมทุกขั้นตอนการนิเทศ และจำแนกตามขั้นตอนการวางแผนการนิเทศ การจัดระบบการนิเทศ และการปฏิบัติการนิเทศ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนโยบายสำคัญทางสถิติ .05 แต่ขั้นตอนการประเมินปัญหาการนิเทศและการประเมินผลการนิเทศ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพยานาลประจำการแผนกศัลยกรรม มีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้การนิเทศลับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลในขั้นตอนการประเมินปัญหาการนิเทศสูงกว่า คะแนนเฉลี่ยการรับรู้การนิเทศของพยานาลประจำการแผนกสูติ-นรีเวชกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 คะแนนเฉลี่ยการนิเทศลับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลตามการรับรู้ของพยานาลประจำการ จำแนกตามการได้รับการฝึกอบรมความรู้เรื่องการใช้กระบวนการพยาบาล พบว่า คะแนนเฉลี่ยการนิเทศลับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลตามการรับรู้ของพยานาลประจำการโดยรวมทุกขั้นตอน และแต่ละขั้นตอนการนิเทศ พยานาลประจำการได้รับการฝึกอบรมความรู้เรื่องการใช้กระบวนการพยาบาลมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด การรับรู้การนิเทศลับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 27)

เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการนิเทศลับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลตามการรับรู้ของพยานาลประจำการ จำแนกตามการได้รับการฝึกอบรมความรู้เรื่องการใช้กระบวนการพยาบาลพบว่า พยานาลประจำการที่ได้รับการฝึกอบรมมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้การนิเทศลับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลโดยรวมทุกขั้นตอน ขั้นตอนการประเมินปัญหาการนิเทศวางแผนการนิเทศ และการปฏิบัติการนิเทศ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยการรับรู้การนิเทศของพยานาลประจำการที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 28)

อภิปรายผลการวิจัย

- การศึกษาปัจจัยด้านนโยบายการดำเนินงานของฝ่ายการพยาบาล พบว่า ฝ่ายการพยาบาลของทุกโรงพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร ไม่มีการกำหนดนโยบายการดำเนินงานเป็นลายลักษณ์อักษร แต่กำหนดปรัชญาและหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรพยาบาลเป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งการที่ฝ่ายการพยาบาลไม่เขียนนโยบายการดำเนินงานเป็นลายลักษณ์อักษรอาจเนื่องจาก ไม่ให้ความสำคัญของการเขียนนโยบายการดำเนินงานเป็นลายลักษณ์อักษร แต่ใช้วิถีทางการปฏิบัติงาน

จากปรัชญาและการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ และมีการมอบหมายโดยการดำเนินงานด้วยว่าจากแผนการกำหนดเป็นลายลักษณ์อักษร ดังที่ Langford (1981) กล่าวว่า การที่หน่วยงานไม่กำหนด ปรัชญา วัตถุประสงค์และนโยบายไว้เป็นลายลักษณ์อักษรอาจเนื่องจาก 1) องค์การไม่มีแนวทางปฏิบัติงานที่ชัดเจน 2) วัตถุประสงค์ขององค์การกำลังอยู่ในระหว่างการปรับปรุง 3) องค์การมีปรัชญา วัตถุประสงค์ นโยบายการดำเนินงานแต่ไม่เขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพราะไม่มีความพยายาม ที่จะเขียน และจากการศึกษาของ Trexler (1987) ได้ศึกษาการใช้และประสิทธิผลของการใช้ปรัชญา จุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ของฝ่ายการพยาบาลโรงพยาบาลในเขตเมืองขนาด 67-300 เตียง ในเขตเมือง และโรงพยาบาลขนาด 500 เตียง ในเขตเมืองหลวงของสหรัฐอเมริกา พบว่า ฝ่ายการพยาบาลมีเอกสารเกี่ยวกับปรัชญา จุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ ไม่ครบกว่าครึ่ง แต่จากการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการนำกระบวนการพยาบาลมาใช้ในหน่วยงาน พบว่าผู้บริหารฝ่ายการพยาบาลโรงพยาบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร ให้ข้อมูลว่ามีการมอบหมายโดยวิธีเดียว ให้กับผู้ช่วยทางการพยาบาลแต่ละแผนกและหัวหน้าห้องผู้ป่วยให้ในเทศการพยาบาลที่ตอบสนองต่อปัญหาของผู้ป่วย และมีการจัดปฐมนิเทศบุคลากรให้มีคนให้ทราบกฎระเบียบการปฏิบัติงานและแนวทางปฏิบัติการพยาบาลที่ตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของผู้ป่วย มีการประเมินปัญหา การวางแผนการพยาบาล การปฏิบัติการพยาบาลและประเมินผลการปฏิบัติการพยาบาลรวมทั้งบันทึกทางการพยาบาล การกำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษรให้มีการประชุมปรึกษาก่อน-หลังการปฏิบัติการพยาบาล สนับสนุนให้มีการพยาบาลเป็นทีม ซึ่งล้วนเป็นกิจกรรมที่สนับสนุนต่อการใช้กระบวนการพยาบาล ดังที่ จำเรียง ภูริสุวรรณ (2531) กล่าวว่า ปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการใช้กระบวนการพยาบาลได้แก่ การพยาบาลเป็นทีม การตรวจเยี่ยมผู้ป่วย การประชุมปรึกษาก่อนและหลังการปฏิบัติการพยาบาล และการบันทึกทางการพยาบาลที่ถูกต้องจะเน้นข้อมูลฝ่ายการพยาบาลโรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร ไม่มีการกำหนดนโยบายการดำเนินงานและกำหนดนโยบายให้มีการใช้กระบวนการพยาบาลในหน่วยงานเป็นลายลักษณ์อักษรแต่มีการมอบหมายงาน และจัดกิจกรรมที่สนับสนุนต่อการใช้กระบวนการพยาบาลประกอบกับจากการศึกษาของ กิตติพร เอี้ยะสมบูรณ์ และคณะ (2535) เรื่องการศึกษาการใช้กระบวนการพยาบาล ของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า พยาบาลวิชาชีพมีการใช้กระบวนการพยาบาลระดับปานกลาง เป็นการสนับสนุนได้ว่า ฝ่ายการพยาบาลโรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานครให้ความสำคัญต่อการนำกระบวนการพยาบาลมาใช้ในการบริการพยาบาล เนื่องจากฝ่ายการพยาบาลเข้าใจประโยชน์ของการใช้กระบวนการพยาบาลเพื่อให้บริการที่มีคุณภาพ

ซึ่งการให้ความสำคัญต่อการใช้กระบวนการการพยาบาล การจัดกิจกรรมที่สนับสนุนต่อการใช้กระบวนการ การพยาบาลดังกล่าวสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Bradley (1983) ซึ่งศึกษาพบว่าพยาบาลประจำร่มีความคิดเห็นว่าทิศทางของการบริหารการพยาบาลที่สำคัญคือ การเสริมทักษะและความรู้ทางการพยาบาล การเสริมความสามารถทางการวิจัย การสอนผู้ป่วยและการใช้กระบวนการ การพยาบาล ฉันนั้นผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าฝ่ายการพยาบาลโรงพยาบาลลังกัดกรุงเทพมหานครควรได้มีการกำหนดนโยบายการดำเนินงานที่ระบุเป็นลายลักษณ์อักษร ให้นำกระบวนการการพยาบาลไปใช้ในการปฏิบัติงาน เพราะปัจจุบันฝ่ายการพยาบาลมีการกำหนดปรัชญาและการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ การจัดกิจกรรมที่สนับสนุนต่อการใช้กระบวนการการพยาบาล และมีการใช้กระบวนการ การพยาบาลในหน่วยงานอยู่แล้ว ทั้งนี้เพื่อพัฒนาคุณภาพการใช้กระบวนการการพยาบาลให้สูงขึ้น เพราะการไม่กำหนดนโยบายเป็นลายลักษณ์อักษรจะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงนโยบายไปตามสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยน ดังที่ Wren และ Voich (1976) กล่าวว่าผู้บริหารควรกำหนดนโยบายเป็นลายลักษณ์อักษร เพราะการเขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษรเป็นการสร้างข้อตกลงที่มีหลักฐาน และทำให้มีการเปลี่ยนแปลงแนวทางปฏิบัติได้ยาก เพราะต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับนโยบายที่กำหนดไว้ และ Alexander (1978) ก็กล่าวไว้ว่าผู้บริหารการพยาบาลจะต้องวางแผนมาตรฐานและกำหนดแนวทางที่ชัดเจนเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติงานของบุคลากร

2. การศึกษาปัจจัยด้านแบบบันทึกทางการพยาบาลของโรงพยาบาลลังกัดกรุงเทพมหานคร รวมทุกด้านและรายด้านสนับสนุนการใช้กระบวนการการพยาบาลระดับปานกลาง ซึ่งระดับสนับสนุนของแบบบันทึกการพยาบาลมีความสอดคล้องกับผลการวิจัย เรื่อง การศึกษาการใช้กระบวนการ การพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยนำล่วง โดย กิตติพร เอี่ยษสมบูรณ์ และคณะ (2535) ซึ่งดำเนินการวิจัยโดยการศึกษาจากบันทึกทางการพยาบาลของหอผู้ป่วยโรงพยาบาลลังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า พยาบาลวิชาชีพใช้กระบวนการ การพยาบาลระดับปานกลางและฟาร์มา อิบรารีม (2527) กล่าวว่า การที่พยาบาลจะสามารถแสดงออกได้ว่ามีการจัดระบบข้อมูลทางการพยาบาลอย่างไรย่อมขึ้นอยู่กับความเชื่อต่อกรอบความคิดที่ถูกนำมาสร้างแบบฟอร์มรวมรวมข้อมูลซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการการพยาบาล Fruehwirth (1989) กล่าวว่า การจัดเอกสารการบันทึกที่เหมาะสมมีส่วนต่อประสานค์การบันทึก จะช่วยให้การบันทึกทางการพยาบาลสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ของการบันทึกข้อมูลที่มีคุณภาพต่อการพยาบาล และสำหรับพยาบาลวิชาชีพ การประยุกต์รูปแบบการประเมินภาวะสุขภาพผู้รับบริการจะช่วยให้

สามารถจัดระบบความคิดของพยาบาลในการรวบรวมข้อมูล การลังเกต และการจัดการกับปัญหาทางการพยาบาล จึงสรุปได้ว่า ลักษณะของแบบบันทึกทางการพยาบาลจะเป็นกรอบสำหรับรับการบันทึกโดยมีความสอดคล้องกับลักษณะและระดับของการบันทึกตามขั้นตอนของกระบวนการพยาบาล แบบบันทึกทางการพยาบาลมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ให้ความสำคัญในเรื่องของการบันทึกทางการพยาบาล แต่ผลอาจเนื่องจากการให้ความสำคัญของผู้ยารพยาบาลต่อการแสดงข้อมูลให้ผู้เกี่ยวข้องคือบุคลากรในทีมสุขภาพ และบุคลากรพยาบาลในทีมพยาบาล รับทราบว่าพยาบาลปฏิบัติการพยาบาลอย่างไรให้กับผู้ป่วยบ้าง โดยขั้นตอนการปฏิบัติการพยาบาลเป็นการแสดงออกถึงกิจกรรมการลงมือปฏิบัติต่างกับขั้นตอนอื่นของพยาบาลที่เป็นการแสดงออกของการใช้ความคิดทางปัญญาในการแก้ปัญหาสุขภาพให้ผู้ป่วย Batos (1988) กล่าวว่า แบบบันทึกทางการพยาบาลควรจะอำนวยความสะดวกต่อการปฏิบัติการพยาบาลได้อย่างต่อเนื่อง และสามารถตอบคำถามผู้รับบริการและผู้เกี่ยวข้องว่า พยาบาลปฏิบัติการพยาบาลอย่างไรให้ผู้ป่วยบ้าง และจากผลการศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์บันทึกทางการพยาบาลในโรงพยาบาลที่ไปเขตกรุงเทพมหานคร โดยสุชาดา รัชชกุล (2527) พบว่า เนื้อหาที่บันทึกในบันทึกการพยาบาลที่พบมาก ๓ ลำดับแรกของด้านความต้องการพื้นฐาน ได้แก่ การดูแลให้ได้รับการพักผ่อนและนอนหลับ การได้รับอาหารรวมทั้งอาหารเฉพาะโรค และการตรวจสัญญาณประจำวัน ซึ่งต่างก็เป็นการบันทึกเพื่อนำเสนอ กิจกรรมการพยาบาลที่ปฏิบัติโดยตรงกับผู้ป่วย

แบบบันทึกทางการพยาบาลส่วนที่ไม่มีการกำหนดในแบบบันทึกทางการพยาบาล เพื่อสื่อสารเป็นนัยให้บันทึกคือ ข้อมูลด้านจิตใจ ข้อมูลด้านจิตวิญญาณ การลำดับความสำคัญของข้อวินิจฉัยการพยาบาล ข้อมูลสนับสนุนข้อวินิจฉัยการพยาบาล เป้าหมายของแผนการพยาบาล เกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติการพยาบาล วัน-เวลาที่วางแผน ชื่อผู้วางแผนการพยาบาล การวางแผนการดำเนินการผู้ป่วย และการบันทึกข้อมูลผลลัพธ์ของการปฏิบัติการพยาบาลเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ ปัญหาเหล่านี้สอดคล้องกับผลการสำรวจของคณะกรรมการรับรองคุณภาพโรงพยาบาล ซึ่งพบว่า ส่วนที่ไม่มีในเอกสารการบันทึกการพยาบาลคือ การกำหนดให้มีการสอนผู้ป่วย การวางแผนการดำเนินการผู้ป่วย และการวางแผนการพยาบาล Soeken และ Carson (1987) กล่าวว่า การประเมินปัญหาด้านจิตใจและจิตวิญญาณของผู้ป่วยเป็นบทบาทที่สำคัญของพยาบาล เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถปรับตัวกับปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่การประเมินปัญหาดังกล่าวเป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้ยากลำบาก เพราะต้องอาศัยการฝึกอบรม และประสบการณ์เพื่อสร้างทักษะการประเมินปัญหา

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า แบบบันทึกทางการพยาบาลด้านการประเมินภาวะสุขภาพด้านการรับรวมข้อมูลมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.21 แบบบันทึกสนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลระดับปานกลางแต่ในส่วนที่มีความสำคัญต่อการรับรวมข้อมูลเพื่อกำหนดข้อวินิจฉัยการพยาบาลที่สำคัญแกรรับคือเรื่อง แบบบันทึกอาการสำคัญแกรรับผู้ป่วยมีค่าคะแนนเฉลี่ย .20 ซึ่งสนับสนุนระดับน้อยที่สุด เนื่องจากที่ผู้ป่วยไม่ได้จัดแบบบันทึกส่วนนี้ให้ เอื้อต่อการบันทึก ซึ่งอาจส่งผลต่อการใช้กระบวนการพยาบาล อาจเนื่องจากแบบบันทึกการรับผู้ป่วยใหม่ของแพทย์มีการกำหนดให้บันทึกข้อมูลส่วนนี้อยู่แล้ว ซึ่งผู้วิจัยพบว่าแบบบันทึกทางการพยาบาลทุกชุดที่นำมาตรวจสอบ มีแบบบันทึกประเกณีประกอบอยู่ด้วย ฝ่ายการพยาบาลอาจต้องการลดจำนวนแบบบันทึกและลดการซ้ำซ้อนของการบันทึกข้อมูล ดังที่ Batos และ knight (1990) กล่าวว่า ระบบของแบบการบันทึกทางการพยาบาลควรช่วยประหยัดเวลาและพลังงาน และ Jenkins (1978) กล่าวว่า ระบบของแบบการบันทึกทางการพยาบาลควรมีความง่ายต่อการนำไปใช้จำนวนเอกสารไม่มากนัก แต่ถึงอย่างไร ก็ตามชื่อลดา พนธุเสนา (2536) กล่าวว่า พยาบาลต้องให้ความสำคัญต่อการประเมินสภาพของผู้ป่วยเกี่ยวกับอาการสำคัญแกรรับของผู้ป่วย

ผลการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยการสนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลของแบบบันทึกทางการพยาบาลระหว่างแผนก พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 8) ทั้งนี้อาจเนื่องจากการที่ทุกโรงพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานครต่างก็รับนโยบายหลักเพื่อการดำเนินงานของฝ่ายการพยาบาลจากสำนักการแพทย์กรุงเทพมหานคร นอกจากนี้จะดำเนินการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ หัวหน้าฝ่ายการพยาบาลให้ข้อมูลที่สอดคล้องกันว่า ลักษณะของแบบบันทึกทางการพยาบาลโดยรวมแล้วจะมีลักษณะคล้ายกัน เพราะแบบบันทึกทางการพยาบาลที่นำมาใช้จะต้องผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการของสำนักการแพทย์กรุงเทพมหานคร การแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงลักษณะของแบบบันทึกต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการของสำนักการแพทย์กรุงเทพมหานคร ยกเว้นแบบบันทึกย่อของนักงานอย่าง เช่น แบบบันทึกค่าใช้จ่าย แบบบันทึกการใช้เครื่องช่วยหายใจ อาจกำหนดขึ้นมาใช้เองเฉพาะหน่วยงาน ซึ่งก็สอดคล้องกับความคิดเห็นของ Reitz (1985) กล่าวว่า นโยบายอยู่ที่กำหนดขึ้นต้องมีความสอดคล้องกับนโยบายหลักขององค์การ ดังนั้นฝ่ายการพยาบาลโรงพยาบาลลังกัดกรุงเทพมหานครจึงใช้รูปแบบของแบบการบันทึกทางการพยาบาลที่มีลักษณะเหมือนกัน และเมื่อจำแนกตามแผนกจึงไม่มีความแตกต่างกัน

๓. การศึกษาปัจจัยด้านความรู้ เรื่องการใช้กระบวนการการพยาบาลของพยาบาลประจำการ พบว่า ความรู้ของพยาบาลประจำการโดยรวมและรายด้านสับสนุกการใช้กระบวนการการพยาบาลในระดับปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างแผนกพบว่า โดยรวมทุกด้านและรายด้านไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกตามการได้รับการฝึกอบรมเรื่องการใช้กระบวนการการพยาบาลพบว่า โดยรวมทุกด้านและรายด้านพยาบาลประจำการกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมความรู้ เรื่องการใช้กระบวนการการพยาบาลมีคะแนนเฉลี่ยความรู้สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ตารางที่ 15) ทั้งนี้อาจเนื่องจากการฝึกอบรมความรู้ที่จัดขึ้นไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการด้านความรู้ เรื่องการใช้กระบวนการการพยาบาล เพราะอาจไม่มีการสำรวจความจำเป็น และปัญหาความรู้ที่จำเป็นต้องจัดการอบรมสับสนล้วนที่พร่อง หรืออาจจากการขาดการวางแผนการฝึกอบรมที่เหมาะสม ดังที่ผลการวิจัยของ ลัดดาวัลย์ ยังเพ่องมนต์ (2537) เรื่องการศึกษาภารกิจกรรมการบริหารงานวิชาการของผ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลลังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า กิจกรรมการบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนาบุคลากรและด้านการส่งเสริมงานวิชาการ การประเมินผลงานวิชาการของผู้บริหารการพยาบาลอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่ามีปัญหาด้านการวางแผนดำเนินงานไม่ต่อเนื่อง การขาดงบประมาณในการสนับสนุนงานวิชาการ และผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่าพยาบาลล้วนใหญ่ที่ไม่มีประสบการณ์เข้ารับการฝึกอบรมมีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 1-5 ปี ร้อยละ 75 เป็นกลุ่มที่เพิ่งจบการศึกษา อาจมีความรู้แม่นยำเรื่องการใช้กระบวนการการพยาบาลที่ได้รับจากสถาบันการศึกษา และจากการพัฒนาของการศึกษาด้านการพยาบาล ดังที่ ฟาริดา อิบราฮิม (2527) กล่าวว่า การศึกษาระดับวิชาชีพ จะมีการให้การศึกษาแก่สมาชิกของวิชาชีพให้กันสมัยอยู่่เสมอ และผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่าลักษณะการปฏิบัติงานที่ปรากฏนั้นแพทย์ประจำการที่มีประสบการณ์ปฏิบัติงานสูงมีแนวโน้มการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลมากในด้านการประสานงาน การบริหารงาน ด้านวัสดุอุปกรณ์ ในขณะที่พยาบาลประจำการที่มีประสบการณ์ปฏิบัติงานน้อยจะ เป็นผู้ปฏิบัติและบันทึกทางการพยาบาล และจากการให้ข้อมูลของพยาบาลประจำการขณะที่ดำเนินการเก็บข้อมูลพบว่า พยาบาลประจำการหัวหน้าเวร ไม่มีเวลาตรวจสอบการบันทึกทางการพยาบาล เนื่องจากมีกิจกรรมการพยาบาลอื่น ๆ ที่ต้องปฏิบัติมาก ทำให้ไม่มีเวลาเพียงพอ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยมีทักษะสูงในการใช้กระบวนการการพยาบาล ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ Tschikota

(1993) ซึ่งกล่าวว่าการจัดระบบการศึกษาพยาบาลที่จัดโดยกาลให้นักศึกษาพยาบาลเกิดการเรียนรู้ และตัดสินใจจากประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้ด้วยตนเอง จะช่วยสนับสนุนให้นักศึกษาพยาบาล มีการตัดสินใจเลือกกิจกรรมการพยาบาลที่เหมาะสมกับผู้ป่วยยิ่งขึ้น นอกจากนี้การขาดการประเมิน บัญชา การประเมินผลติดตามระยะยาวต่อผลของการฝึกอบรม ซึ่งผู้วิจัยสอบถามมาจากบุคลากรพยาบาล ในโรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร อาจเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้ฝ่ายการพยาบาลไม่สามารถจัด ระบบ และเนื้อหาของการฝึกอบรมให้เหมาะสม เพื่อพัฒนาความรู้ของบุคลากรและทักษะในการ ประยุกต์การใช้กระบวนการพยาบาล ดังที่ Muzio (1985) ศึกษาพบว่านักศึกษาพยาบาล ไม่สามารถใช้กระบวนการพยาบาลได้สอดคล้องกับบัญชาของผู้ป่วย เนื่องจากขาดทักษะในการคิด พิจารณาอย่างรอบคอบในการกำหนดข้อวินิจฉัยการพยาบาล และเลือกใช้กิจกรรม เพื่อให้การ พยาบาลผู้ป่วย นอกจากนี้การไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมอาจเนื่องจาก ระยะเวลา การฝึกอบรม รูปแบบ และเนื้อหาการฝึกอบรมไม่มีผลต่อการเรียนรู้ประกอบกับกระบวนการพยาบาล เป็นขั้นตอนการทำงานที่ต้องประยุกต์นำไปใช้กับผู้ป่วยแต่ละราย ฉะนั้นการฝึกอบรมอาจไม่สามารถ เพิ่มทักษะการประยุกต์การนำกระบวนการพยาบาลไปใช้ได้อย่างเหมาะสม ดังที่ Kermode (1992) ศึกษาพบว่านักศึกษาพยาบาลมีความสามารถในการเรียนรู้กระบวนการพยาบาลแต่ขาด ความสามารถในการประยุกต์กระบวนการพยาบาลไปใช้อย่างเหมาะสม

4. การศึกษาปัจจัยด้านการนิเทศสนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลตามการรับรู้ของ พยาบาลประจำการ พบว่า พยาบาลประจำการโรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานครมีการรับรู้การ นิเทศสนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลโดยรวมและรายด้าน สนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาล ในระดับปานกลาง ซึ่งที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดด้านการประเมินบัญชาการนิเทศคือการให้โอกาสพยาบาล ประจำการแสดงทัศนคติเกี่ยวกับการใช้กระบวนการพยาบาล และให้โอกาสพยาบาลประจำการ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของการใช้กระบวนการพยาบาล และคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ขึ้นตอนการวางแผนการนิเทศคือ แจ้งวัตถุประสงค์การใช้กระบวนการพยาบาล ซึ่งเป็นการให้ ความสำคัญต่อการร่วมแสดงออกความคิดเห็นของบุคลากร เพราะการมีส่วนร่วมของบุคลากรใน การบริหารงานจะเป็นสิ่งกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ต่อหน่วยงานของบุคลากรช่วยให้มีประสิทธิภาพ ของการนิเทศ ดังที่ นางรัตน์ บุญญาธุรกษ์ (252) กล่าวว่า ผู้บริหารจำเป็นต้องประเมินความ ต้องการของแต่ละบุคคลได้ และจะต้องหาแนวทางตอบสนองความต้องการให้ได้เหมาะสม ดังนั้น พยาบาลจึงได้รับความพึงพอใจในการร่วมแสดงความคิดเห็น และเกิดความรู้สึกว่าเป็นกิจกรรม

การนิเทศที่สามารถสนับสนุนการใช้กระบวนการการพยาบาล ดังที่ Maslow (อ้างถึงใน สมวิตร ชัยรัตน์, 2530) กล่าวถึงความต้องการของบุคคลว่า เมื่อบุคคลมีความต้องการด้านร่างกาย ก็มุ่งที่จะปฏิบัติงานเพื่อสนองความต้องการเหล่านี้เมื่อได้รับการตอบสนองเป็นที่พอใจ ก็จะเกิด ความต้องการในชั้นสูงขึ้นไปคือ เกิดความนิยม ความหวังและความภาคภูมิใจ ซึ่งเป็นผลติกรรม ของมนุษย์

การนิเทศสนับสนุนการใช้กระบวนการการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ ชั้นตอนการปฏิบัติการนิเทศพบว่า かけแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ แนะนำเพื่อสร้างค่านิยมให้พยาบาลประจำการยอมรับความเป็นบุคคลของผู้ป่วย รองลงมาคือ เรื่องการให้ข้อแนะนำเพื่อให้พยาบาลประจำการนำ วัสดุอุปกรณ์ที่มีในห้องผู้ป่วยมาใช้ในการปฏิบัติการพยาบาล ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมวิตร ชัยรัตน์ (2530) ซึ่งศึกษาประสิทธิภาพการนิเทศของพยาบาลหัวหน้าตึก โรงพยาบาลศูนย์ กรุงเทพสากลฯ ตามการประเมินตนเองและการประเมินโดยผู้ให้บังคับบัญชา พบว่า กิจกรรมการเตรียมเครื่องมือเครื่องใช้และ เวชภัณฑ์สำหรับผู้ป่วยฉุกเฉินมีคะแนนเฉลี่ยของประสิทธิภาพ อยู่ในระดับดีพอใช้ และかけแนนเฉลี่ยการนิเทศสนับสนุนการใช้กระบวนการการพยาบาลต่ำสุดเรื่องการ ปรับปรุงเอกสารบันทึกการพยาบาลให้สอดคล้องต่อการบันทึกตามชั้นตอนของกระบวนการพยาบาล かけแนนเฉลี่ยสนับสนุนการใช้กระบวนการการพยาบาลในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย ครั้งนี้ในส่วนของลักษณะแบบบันทึกทางการพยาบาล พบว่า แบบบันทึกทางการพยาบาลสนับสนุน การใช้กระบวนการการพยาบาลระดับปานกลาง (ตารางที่ 2) นอกจากนักกิจกรรมนี้อาจเป็นกิจกรรมที่ ผู้นิเทศมีโอกาสปฏิบัติได้น้อย เนื่องจากความอิสระในการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของระบบบันทึกมีน้อย การเปลี่ยนแปลงต้องจัดทำ โดยคณะกรรมการของสำนักการแพทย์กรุงเทพมหานคร ดังที่ผู้บริหาร ฝ่ายการพยาบาลให้ข้อมูลกับผู้วิจัยขณะดำเนินการวิจัย นอกจากนี้อาจมีปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การให้ความสำคัญต่อแบบบันทึกการพยาบาลที่เหมาะสมเพื่อเอื้อต่อการบันทึกที่มีคุณภาพตาม ชั้นตอนกระบวนการพยาบาล ดังที่ จิรา เติมจิตรารีย์ (2530) ศึกษาพบว่า การให้คุณค่าของ พยาบาลต่อการบันทึกทางการพยาบาลต่ำสุดในเรื่อง แสดงถึงความรู้ในการให้การพยาบาลตาม กระบวนการพยาบาล และ เป็นหลักฐานการคูณผู้ป่วยตลอดเวลา

การเปรียบเทียบการนิเทศสนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลตามการรับรู้ของ พยาบาลประจำการ จำการ จำแผนกพบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 (ตารางที่ 23) ชั้นตอนการประเมินปัญหาการนิเทศและชั้นตอนการประจำประเมินผลการนิเทศมีความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับทางสถิติ .05 การที่การนิเทศสนับสนุนการใช้กระบวนการ

การพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ จำแนกตามแพกเกจต่างกันอาจเนื่องจากอุปสรรค และบัญชีการนิเทศทั้ง ในด้านความรู้ ความสามารถ การให้ความสำคัญและทัศนคติของผู้นิเทศต่อ การใช้กระบวนการพยาบาล ความเหมาะสม จำนวนของผู้นิเทศต่อผู้รับการนิเทศ รวมทั้งด้านผู้รับการนิเทศอาจมีทัศนคติต่อการนิเทศ และการใช้กระบวนการพยาบาลแตกต่างกัน ดังที่ กมรรตน เอินลิริสุข (2535) ศึกษา การนิเทศการฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษาพยาบาล ในวิทยาลัยพยาบาล สภากาชาดไทย พบว่า บัญชีในการนิเทศการฝึกปฏิบัติงานพบว่าสัดส่วนระหว่างอาจารย์ต่อจำนวน นักศึกษาขาดความเหมาะสม ไม่มีห้องเรียนระยะเวลาในการฝึกปฏิบัติน้อยเกินไป บัญชีด้านท้า นักศึกษา ได้แก่ ขาดความรู้ที่มั่นยำ และรู้สึกว่าผู้นิเทศให้เวลาน้อยกับการนิเทศ Rotter (1966) กล่าวว่า การรับรู้ของบุคคลขึ้นอยู่กับผลลัพธ์จากประสบการณ์ที่ได้รับ ซึ่งจะมีผลต่อการ ตัดสินใจเพื่อแสดงพฤติกรรม Tschikota (1993) ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจด้านคลินิก ของนักศึกษาพยาบาล พบว่า นักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการสอนด้วยการให้เหตุผล มีการตัดสินใจ เลือกกิจกรรมการพยาบาลให้กับผู้ป่วยเหมาะสมกว่านักศึกษากลุ่มที่ไม่ได้รับเหตุผลจากการสอน

การเปรียบเทียบการนิเทศสนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลตามการรับรู้ของ พยาบาลประจำการ จำแนกตามการได้รับการฝึกอบรมความรู้ เรื่องการใช้กระบวนการพยาบาล พบว่า พยาบาลประจำการที่ได้รับการฝึกอบรมมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้การนิเทศสนับสนุนการใช้ กระบวนการพยาบาลโดยรวมและรายด้านสูงกว่าพยาบาลประจำการที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องจากการฝึกอบรมมีผลต่อการเสริมสร้างทัศนคติ และการ ตัดสินใจของบุคคล และมีส่วนช่วยเพิ่มทักษะในการตัดสินใจการปฏิบัติงาน ดังนี้ผู้ที่ได้รับการฝึกอบรม จะมีความเข้าใจได้ง่ายต่อการได้รับคำแนะนำจากผู้นิเทศส่งผลให้เกิดการรับรู้ประสิทธิภาพการ นิเทศในระดับต่กว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม ดังที่ Bevis (1988) กล่าวว่า ความสำเร็จของ การประยุกต์ทฤษฎีเพื่อการปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลขึ้นอยู่กับรูปแบบการเตรียมนักศึกษา ให้สามารถตัดสินใจ ให้การพยาบาลที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ปัจจัยอื่นที่มีผลต่อประสิทธิภาพของ ผู้นิเทศ เช่นความรับผิดชอบ ความสามารถ (Benner 1987, quoted in Jenks, 1993) กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญต่อการตัดสินใจปฏิบัติงานของบุคคลคือ การพัฒนาความสามารถการปฏิบัติการ พยาบาลทางคลินิก และการปลูกฝังให้มีความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้ป่วย นอกจากนักศึกษา ได้รับการฝึกอบรมอาจมีความรู้สึกผึงพอใจต่อการได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ฝ่ายการพยาบาลจัดขึ้น ทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อการนิเทศ ดังที่ Roedel และ Nystrom (1988) กล่าวว่า การจัดระบบ

การทำงานให้พยาบาลรู้สึกผึ้งพอใจต่องานจะเป็นลี๊งสนับสนุนบรรยายการที่ดีต่อการปฏิบัติงานของพยาบาล เช่น การจัดกลุ่มให้พยาบาลคุ้นเคยกับผู้ป่วยมากขึ้น จะช่วยให้พยาบาลเพิ่มทักษะในการดูแลผู้ป่วย

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยและการอภิปรายผล ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ฝ่ายการพยาบาลโรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร ไม่มีการกำหนดนโยบายการดำเนินงานเป็นลายลักษณ์อักษร ฉะนั้นจึงไม่มีการกำหนดนโยบายให้นำกระบวนการพยาบาลไปใช้ในการปฏิบัติงานไว้ในนโยบายการดำเนินงานเป็นลายลักษณ์อักษร แต่โดยการปฏิบัติพบว่า ฝ่ายการพยาบาลโรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานครมีการนำกระบวนการพยาบาลไปใช้ในการปฏิบัติการพยาบาล โดยมีการกำหนดปรัชญาและหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากร เป็นลายลักษณ์อักษร ให้บริการพยาบาลที่ตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของผู้ป่วย แต่ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการกำหนดนโยบายเป็นลายลักษณ์อักษรให้นำกระบวนการพยาบาลไปใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลจะเป็นการกำหนดแนวทางปฏิบัติที่มีความแน่นอน มีหลักฐาน และผู้ปฏิบัติสามารถศึกษาข้อมูลได้ตลอดเวลา นโยบายไม่เปลี่ยนแปลงไปตามการเปลี่ยนแปลงของตัวบุคคลที่มีส่วนรับผิดชอบต่อนโยบาย ฉะนั้นการปฏิบัติงานตามนโยบายกระทำได้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นผู้บริหารการพยาบาลควรกำหนดนโยบายการดำเนินงานเป็นลายลักษณ์อักษร โดยกำหนดให้มีการนำกระบวนการพยาบาลไปใช้ในการปฏิบัติงาน

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า แบบบันทึกทางการพยาบาลโรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร สันนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลในระดับปานกลาง แต่ก็มีล่วงประกอบสำคัญของแบบบันทึกบางส่วนไม่ปรากฏหรือมีปรากฏน้อยมากในแบบบันทึกทางการพยาบาล เช่น แบบบันทึกอาการสำคัญแรกรับ แบบบันทึกข้อมูลด้านเจตใจ ด้านจิตวิญญาณ ด้านลังคอม รายการรวมของข้อวินิจฉัยการพยาบาล การจัดลำดับความสำคัญของบัญหาทางการพยาบาล แบบบันทึกข้อมูลสันนับสนุนแต่ละข้อวินิจฉัยการพยาบาล แบบบันทึกการสอนผู้ป่วย แบบบันทึกการวางแผนการอำนวยผู้ป่วยซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าส่วนต่าง ๆ เหล่านี้สามารถเอื้อต่อการบันทึกข้อมูลที่แสดงถึงบทบาทอิสระของพยาบาล และสละห้อนได้ถึงการพยาบาลที่มีคุณภาพ และเป็นการพยาบาลที่มีความเฉพาะต่อบุคคล

ฉะนั้นฝ่ายการพยาบาลจึงควรมีการพัฒนาแบบบันทึกทางการพยาบาล โดยเพิ่มเติมส่วนที่สำคัญเหล่านี้ไว้ในแบบบันทึกทางการพยาบาล ซึ่งอาจจัดโครงสร้างร่วมกันระหว่างโรงพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เพื่อจัดแบบบันทึกทางการพยาบาลให้มีลักษณะที่เอื้อต่อการพยาบาลตามขั้นตอนของกระบวนการพยาบาลมากยิ่งขึ้น

1.3 จากผลการวิจัยพบว่า ความรู้เรื่องการใช้กระบวนการพยาบาลสนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม มีความรู้เรื่องการใช้กระบวนการพยาบาลสนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลมากกว่ากลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรม ซึ่งสังเกตุถึงการฝึกอบรมไม่ส่งผลต่อการพัฒนาความรู้เรื่องการใช้กระบวนการพยาบาลของพยาบาลประจำการ ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าถึงอย่างไรการจัดการฝึกอบรมก็เป็นกลยุทธ์ที่จะสามารถส่งผลในทางบวกต่อการสนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาล แต่อาจจะต้องมีการพัฒนารูปแบบการจัดการฝึกอบรม เช่น การสำรวจปัญหาความต้องการการฝึกอบรมความรู้เรื่องการนำกระบวนการพยาบาลไปใช้ในการปฏิบัติงาน การติดตามประเมินผลการฝึกอบรมระยะยาว เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการฝึกอบรมที่เหมาะสมลงกับสภาพปัญหาในองค์กร นอกจากนี้อาจต้องสนับสนุนให้เกิดความรู้สนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาล โดยใช้วิธีการนิเทศร่วมด้วย โดยผู้นิเทศควรได้รับการฝึกและมีแนวทางปฏิบัติเช่นเดียวกัน

1.4 จากผลการวิจัยพบว่า การนิเทศสนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการสนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลในระดับปานกลาง และมีข้อสังเกตว่ากิจกรรมการนิเทศทุกกิจกรรมตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ สนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลในระดับปานกลาง ผู้บริหารการพยาบาลควรมีการประเมินอุปสรรคต่าง ๆ ที่มีผลต่อการนิเทศสนับสนุนการใช้กระบวนการฯ เช่น ทัศนคติของผู้นิเทศและพยาบาลประจำการต่อการใช้กระบวนการพยาบาล ความสามารถของผู้นิเทศในการนำกระบวนการพยาบาลไปใช้เพื่อนำข้อมูลประกอบการวางแผนพัฒนาการนิเทศสนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลให้มีการสนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลในระดับมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยคัดสรุศึกษาปัจจัยสนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลตามแนวคิดเชิงทฤษฎี และไม่ได้ใช้เกณฑ์วัดระดับและลักษณะสนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาล จากรผลลัพธ์การใช้กระบวนการพยาบาล แต่วัดระดับและลักษณะสนับสนุนจากคุณลักษณะของตัวแปรที่นำมาศึกษา ผู้วิจัยขอเสนอให้มีการศึกษาค้นคว้าต่อไป ดังนี้

2.1 วิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาล
ซึ่งมีอยู่ในองค์กรของโรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งอาจมีตัวแปรอื่น ๆ นอกเหนือจาก
แนวคิดเชิงทฤษฎีและศึกษาในเชิงความล้มเหลวที่กับผลลัพธ์การใช้กระบวนการพยาบาล โดยวัดระดับ
และลักษณะสนับสนุนจากผลลัพธ์การใช้กระบวนการพยาบาล เพราะผู้วิจัยจะได้ข้อมูลที่สามารถจัด
ลำดับความสำคัญของปัจจัยสนับสนุนแต่ละปัจจัยเพื่อผู้บริหารสามารถตัดสินใจลำดับความสำคัญการ
พัฒนาคุณภาพปัจจัยสนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาล

2.2 ความมีการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้นิเทศการใช้กระบวนการพยาบาล
 เช่น ความรู้ ความสามารถ ทัศนคติต่อการใช้กระบวนการพยาบาลและอุปสรรคต่อการนิเทศ
 สนับสนุนการใช้กระบวนการพยาบาลตามการรับรู้ของผู้นิเทศ เพราะผู้นิเทศเป็นผู้มีบทบาทสำคัญต่อ
 การนำกระบวนการพยาบาลไปใช้ในหน่วยงาน ผู้บริหารการพยาบาลอาจต้องมีการเสริมแรงจูงใจ
 หรือพัฒนาความสามารถและช่วยเหลือในการลดอุปสรรคต่อการนิเทศสนับสนุนการใช้กระบวนการ
 พยาบาล โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเบื้องต้นทางในการสนับสนุนผู้นิเทศให้สามารถนิเทศ
 การใช้กระบวนการพยาบาลได้อย่างมีคุณภาพยิ่งขึ้น